

Cases del passatge antic de la Sagrera

Santa Eulàlia de Ronçana

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Passatge antic de la Sagrera, núms. 2, 4, 6, 8 i 10
Emplaçament: Barri de la Sagrera

Coordenades:

Latitud: 41.6558
Longitud: 2.22348
UTM Est (X): 435345
UTM Nord (Y): 4611852

Classificació

Número de fitxa: 08248-116
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn - Antequem S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 03/10/2011 - 02:00

Descripció

A l'entorn de l'església de Santa Eulàlia hi ha un conjunt de cases que constitueixen un petit passatge. Es tracta de quatre edificis entre mitgeres construïts entre els segles XVII i XVIII, coneguts com Can Bassa, Cal Mestret, Can Minguell i Ca l'Elies. Durant el segle XX i XXI han estat molt reformats. La casa de Can Colom ha estat reconstruïda i no manté la tipologia pròpia.

La casa de Can Bassa està situada a l'extrem de ponent, pel que és a tres vents. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El frontis s'orienta a migdia i es compon segons dos eixos d'obertures d'arc pla arrebossat, excepte els dos pòrtics d'arc escarser de les golfes. Les cases de Cal Mestret i Can Minguell són a dos vents i tenen la façana principal orientada a migdia. Consten de planta baixa i dos pisos i tenen la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. Les obertures són d'arc pla arrebossat, la majoria de factura moderna. Finalment, la casa de Ca l'Elies és a tres vents i està orientada a llevant. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana. El frontis es compon segons dos eixos, definits per obertures d'arc pla de pedra carejada, llevat del portal d'arc de mig punt adovellat. A la clau hi ha gravat un camper. Al coronament de l'edifici hi ha pintat un rellotge de sol. Les façanes de tramuntana de totes quatre cases han estat molt reformades i s'hi han obert diverses finestres d'arc pla arrebossat. El revestiment dels murs és arrebossat i pintat, excepte els dos primers nivells de Ca l'Elies, que estan repicats i presenten la pedra vista.

Història

Les cases de l'entorn de l'església parroquial de Santa Eulàlia van construir-se entre els segles XVII i XVIII. Entre finals del segle XVII i principi del XVIII, a Can Colom hi vivia la família Lluch. Durant la segona meitat del segle XIX, la Margarida Lluch es va casar amb en Pere Gili de Can Polvorer. En morir sense descendència, la casa passà a Isidre Barbany, la família del qual en manté la propietat. Pel que fa a Can Bassa, tenim constància a principi del segle XVIII que hi vivia Pere Bassa. En l'actualitat encara pertany als seus descendents. La casa de Ca l'Elies, tot i semblar la més antiga a nivell constructiu, té poca documentació antiga. A nivell popular, es diu que durant uns anys va ser el consistori municipal, com també va ser un hostel. A mitjans del segle XIX hi vivia en Josep Molins, fill de la casa veïna de Can Minguet. A mitjans del segle XX hi vivia Elies Valls, qui va donar nom a la casa. D'altra banda, Can Mestret està documentada des del segle XVIII, quan pertanyia als Puigdomènech. És coneguda amb aquest nom per Josep Puigdomènech, qui durant la segona meitat del segle XIX feia de mestre d'obres. Va ser ell qui va construir el cafè i la sala de ball. Els propietaris actuals en són descendents. Finalment, Can Minguet pertanyia a Domènec Molins durant la segona meitat del segle XVIII. Popularment era conegut com en Minguet, nom que va acabar donant nom a la casa. Durant uns anys, a principi del segle XX va ser un hostel. En aquest moment, la pubilla Maria Molins va casar-se amb Josep Duran. Els actuals propietaris són els seus descendents.

Bibliografia

CANTARELL, C.; CIURANS, X. (2010). El patrimoni històric de Santa Eulàlia de Ronçana. Santa Eulàlia de Ronçana: Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana.

